

sredno — celo krivi. Neverjetno to naše mnenje ni, že zato ne, ker so Srbi sebično, ne poraj-taje na koristi Slavjanov, boj začeli v tem, ko se še niso nič bili za-nj prav pripravili. To bo bili težko storili, ko bi ne vedeli, da stoji kdo za njimi.

To je tudi — poleg drugih pomislikov — bilo krivo, da mi že koj s kraja nismo stali na strani Srbov, če prav bi jih v drugih okoliščinah radi videli močne in zato naše dobre sosede.

Iz bauernvereina Mariborske okolice.

Maribor, koncem novembra.

Zopet so bili skupaj, ti gospodje iz bauernvereina. Götzovala dvorana je imela to srečo, da so se va-nji zbrali. Do nje so jim tu pa tam pot kazala banderica, ki so jih razobesili, to-krat pa samo po Tegetthofovih ulicah in pa pred dvorano.

In bilo je jih na število precej, samo da je bila to za-nje velika sreča, da si niso v roke segali, sicer pa bi se bili drug drugemu čudili, kako da so v zborovanje „kmečkega društva“ prišli, kajti žaljevi bi si ne bili veliko na rokah ošlatali. Skorej izključljivo gospoda se je bila sešla v zborovanje.

Predsednik g. Appoth, no ta še je neko-liko na kmeta spomnil, kajti videlo se mu je, da si je v strahu, pred seboj videti pač gospode ali kmetov skoraj nič. In bilo je pri tem zborovanje še celo v soboto, ko pride vendar-le kmečko ljudstvo v mesto in bilo ga je tudi veliko po mestu, a kakor navlašč h Götzu, k zboru kmetje niso prišli. Tega gospod ni pričakoval, saj jim je po vseh oglih mesta bil naznanil, da je „dolž-nost“ kmetov priti k zboru, pa kogar pred seboj ni videl, to so bili kmetje. Ubog je pač pred-sednik kmečkega društva, če ostane brez kmeč-kih poslušalcev.

Blizu to si je mislil tudi prvi govornik g. profesor iz Gradca. Moral se je sam za kmeč-kega sina izdati, sicer bi ne bilo kazalo mu govoriti o kmetijstvu, kajti če poslušaleci niso kmetje, mora vsaj govornik biti iz kmečkega pokolenja. In moder je ta gospod. V Gradcu so se ga že naveličali, ob volitvah so se ga na vse pretege branili in nič niso več dali za nje-gove otrobe, katerih je sicer kaj rad jim po-nujal. Tedaj pa si je mož mislil: v Mariboru, v kmečkem društvu bodo pa moje otrobe radi vsprejeli in jih še dobro plačali. In resnica, poln žakelj jih je prinesel seboj, ali imel je v tem le še nesrečo. Kmetov ni bilo, gospoda pa z njegovimi otrobi ni kam vedela in tako jih je sicer spečal, ali težko, da je bil s svojo kup-čijo zadovoljen.

Več sreče je imel tajnik c. kr. kmetijske družbe v Gradcu, g. Fr. Müller. Bil sem, kaci

10 let bo tega, gospoda slišal nekje govoriti, dolgo, neizrečeno dolgo je bil govoril, toda le — stenam kajti poslušaleci ga ali niso razumi-li ali pa jim ni bilo novo, kar je govoril, v prvem četrt ure so se bili zato skorej vsi iz hiše izmuznili in on je govoril, kakor sem rekel, stenam. Tokrat pa rad priznam, da to, kar je gospod govoril, ni čisto brez vsega, za to pa tembolj obžalujem, da je pri zborovanju bauernvereina govoril, kajti tem, ki so ga poslušali, je čisto zastoj govoril. Za to mu še pa povrh in najrajši izrečem svojo zahvalo, ker je če tudi ne tako odločno, kakor bi bil moral, pobil g. profesorja iz Gradca, ki je bil rekel, da še kmeta reši le zveza, carinska zveza z Nemčijo. — Ne ta zveza, je blizu rekel, pač pa umna, ne prenapeta sadjereja in pa gleštanje trav-nikov, v tem je sedaj še prava pomoč in isti-nito rešenje kmeta. Živina redi kmeta, kmet pa redi za to živino!

Nebodigatreba, g. dr. K. Ausserer je bil pa na to nekaj še izpregovoril, toda mož ali ni vedel, kaj bi rekel ali pa si je mislil, da bi v takem društvu zastoj govoril, tedaj pa je predlagal, naj bi se o reči, ki jo je hotel raz-pravljati, govorilo pri prihodnjem zboru.

Vsi so prikimali in g. predsednik se je za tem še trgoma Marenbergu in Muti na-grozil, češ da bo v enem njiju prihodnje leto zborovanje bauernvereina.

Gospodje so na to vsi, kakor na povelje segli po svojem vrču piva in se drug za drugim iz dvorane porazgubili.

Gospodarske stvari.

Kako sočivje prezimovati in shranjevati.

Sočivje se ne prideluje samo za to, da se z njegovim pridelkom nahipna potreba, bodi si v kuhinji bodi si na trgu pokrije, ampak so-čivar mora tudi skrbeti, da more si po zimi s potrebnim sočivjem kuhinjo in trg založiti.

Mogoče je celo sočivje v primernih pro-storih in s pravim ravnanjem tako dolgo hra-niti, da že zopet novo sočivje prinašati začne. Da tako shranjevanje veliko dobička prinese, kdo bi ne hotel tega sprevideti, ker je to vsa-kemu dobro znano. In zato mislimo, da bodo tudi naslednje vrstice bralcem našega lista dobro došle.

Da si je tudi resnica, da se iz vrta skozi celo leto sočivje dobiva in jemlje, je vendar tudi ravno tako resnično, da se sočivje pogla-vitno jeseni iz vrta pospravlja in sicer naj bolj za to, da se za zimo hrani in vzdržuje. Pri tem pospravljanju treba je na prvem mestu gledati na pravi čas, v katerem se sočivje iz vrta v prezimovališča pospravljati začne. Pred vsem